

2017-32-0152-00128

Skrivelse af 16. oktober 2017 og 23. januar 2018 fra Midt- og Vestjyllands Politi (4100-89110-00084-17)

Ved det levende syn på slagteriet observerede embedsdyrlægen et nedstemt slagtesvin med inficeret sår på halespidsen. Ved undersøgelse af slagtekroppen efter aflivning blev det konstateret, at slagtesvinet desuden var anæmisk, havde kronisk hjertesækbetændelse, kronisk lungebetændelse og byld i hovedet.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt ovennævnte lægges til grund, har slagtesvinet under sit ophold i besætningen, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af anmeldelsen, at embedsdyrlægen ved det levende syn på slagteriet observerede et slagtesvin med et åbent, inficeret halesår.

Det fremgår endvidere, at embedsdyrlægen ved den kliniske undersøgelse af det levende dyr kunne konstatere, at *"dyret havde en akut infektion i halen med rødme, varme og hævelse af det omkringliggende væv ved haleroden og anus. Der var et inficeret sår på halespidsen, som var flænset og beskidt... Dyret var normal i huld, men virkede nedstemt."*

Ved undersøgelse af slagtekroppen efter aflivningen fandtes *"et åbent sår på halespidsen med nekrose af sårkanter og et nekrotisk stykke knogle (led af halen) stikkende frem. Der var tydelig inflammation af hale og halerod med rødme og hævelse af det omkringliggende væv... Desuden var dyret anæmisk, og havde kronisk hjertesækbetændelse, kronisk lungebetændelse samt en byld i hovedet. Dyret blev totalkasseret."*

Materiale fra svinet blev sendt til patoanatomisk undersøgelse på Sektion for Patologi, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab, KU SUND, der fandt følgende:

"Præparatet bestod af en hale med en længde på ca. 8 cm samt et påsiddende hudstykke målende ca. 23 x 29 cm. Præparatet var nåletatoveret med nr. 49652 og nr. 12. Ved inspektion fandtes et granulerende sår med delvis sårskorpe strækkende sig omkring hele den yderste del af halen med en længde på mellem ca. 2,5 og 3,5 cm. Ved halens apex manglede flere halehvirvler, og den yderste halehvirvel var blotlagt, nekrotisk og manglede den yderste del (tab af diafyse og den caudale epifyse).

Ved gennemsavning af præparatet fandtes granulationsvæv med en tykkelse på op til 0,7 cm under såret. Ved halens basis var et område med granulationsvæv med en tykkelse på ca. 2,5 cm. Langs halehvirvlerne i fedt-/bindevævet fandtes flegmonedannelse med multiple abscesser med en diameter på ca. 0,3 til 0,4 cm omgivet af bindevævskapsler med en tykkelse på ca. 0,2 til 0,4 cm.

Halen er sæde for en ulceration med blottlægning, nekrose og tab af halehvirvler. Baseret på mængden af granulationsvæv vurderes forandringerne at have en alder på flere uger."

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder, at halesåret med flænset halespids med sår dannelse med nekrose og blottæggelse og tab af haleknogle har været tydeligt og let erkendeligt ved det daglige tilsyn i besætningen, samt at slagtesvinets situation skulle have været afhjulpnet på et langt tidligere tidspunkt, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at slagtesvinet var blevet isoleret i sufficient indrettet sygesti, tilset af en dyrlæge og behandlet eller aflivet.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at slagtesvinet under opholdet i besætningen har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Har slagtesvinet da været egnet til transport?

Svar ad 2:

Nej. Rådet anser ikke dyr med alvorlige, åbne sår og påvirket almentilstand for egnede til transport.

Spørgsmål 3:

Har tilstanden/komplikationerne været erkendelige forud for transporten, og i bekræftende fald i hvilket omfang?

Svar ad 3:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 4:

Kan sårets tilstand og udseende være blevet forværret under transporten, og i bekræftende fald i hvilket omfang?

Svar ad 4:

Af anmeldelsen fremgår, at slagtesvinet under transporten ikke var adskilt fra andre svin.

Rådet kan ikke udelukke, at sårets tilstand eller slagtesvinets almentilstand er forværret under transporten, hvor slagtesvinet har været udsat for risiko for bid, puf, og stød fra de andre svin samt stød mod vognsiderne.

Lægges ovennævnte og svar ad 1 til grund, finder Rådet, at slagtesvinet, ved at være transporteret levende til slagteriet, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, og dermed for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 5:

Har slagtesvinet ved at blive transporteret, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 5:

Se svar ad 4.

Spørgsmål 6:

Kan det udelukkes, at såret havde skorpe på og ingen åbne sår forud for transporten, som forklaret af besætningsejer og chauffør til politirapport, jf. bilag 2 og 4?

Svar ad 6:

Det fremgår af anmeldelsen, at embedsdyrlægen ved den kliniske undersøgelse af det levende slagtesvin konstaterede, at der på dyrets halespids var et åbent inficeret sår, og at halespidsen var flænset og beskidt, som det også fremgår af den medsendte fotodokumentation.

Det fremgår endvidere af den patoanatomiske undersøgelse, at halen var sæde for en ulceration med blotlægning, nekrose og tab af halehvirvler samt at forandringerne vurderes til at have en alder på flere uger.

Lægges ovennævnte og de medsendte fotos til grund, finder Rådet det ikke sandsynligt, at der var sårskorpe og intet åbent sår på slagtesvinets halespids forud for transporten.

Spørgsmål 7:

Såfremt besætningsejers og chaufførs forklaringer lægges til grund har slagtesvinet da været egnet til transport?

Svar ad 7:

Nej. Se endvidere svar ad 6.

Spørgsmål 8:

Såfremt besætningsejers og chaufførs forklaringer lægges til grund, har slagtesvinet ved at blive transporteret, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 8:

Se svar ad 4.

Spørgsmål 9:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 9:

Der henvises til Rådets redegørelse af 17. februar 2009 om syge og tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Afgørelse:

Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 25.000 kr., jf. dyreværnsloven § 28, stk. 2, jf. stk. 1 samt stk. 9, jf. § 1 og 2 og artikel 3, litra b og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra a og litra b i transportforordningen, jf. § 35, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport samt § 5, jf. § 19, stk. 1, i bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 14 dage.

Tiltalte chauffør blev straffet med bøde på 40.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 2 og 9, samt artikel 3, litra b og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, pkt. 1 og pkt. 2, litra a og litra b i transportforordningen, jf. § 35, stk. 1, nr. 1 i transportbekendtgørelsen.

Retten lagde ved fastsættelse af bøden vægt på chaufførens forstraffe for ligeartet kriminalitet. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 20 dage.

Tiltalte vognmandsforretning blev straffet med bøde på 40.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, samt stk. 9 og 11, jf. § 1, samt artikel 3, litra b og artikel 6, stk. 3, jf. bilag I, pkt. 1 og pkt. 2, litra a og litra b i transportforordningen, jf. § 35, stk. 1, nr. 1 og stk. 2 i transportbekendtgørelsen.

Retten lagde ved fastsættelse af bøden vægt på vognmandsforretningens forstraffe for ligeartet kriminalitet.

Dommene vedrørende chauffør og vognmandsforretning blev anket til landsretten.

Byrettens dom blev stadfæstet med den ændring, at straffen for tiltalte chauffør bortfaldt. På baggrund af den praksisændring, som fremgår af Fødevarestyrelsens vejledning af 29. september 2020 fandt landsretten, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, at straffen skulle bortfalde, jf. straffelovens § 83.